

Nr 36

Jordbruksutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1972: 38 med förslag till godkännande av ändringar i 1954 års internationella konvention till förhindrande av havsvattnets förorening genom olja, m. m. jämte motioner.

Propositionen

I propositionen 1972: 38 har Kungl. Maj:t under åberopande av utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 24 mars 1972

dels föreslagit riksdagen att

1. godkänna 1969 och 1971 års ändringar i 1954 års internationella oljeskyddskonvention,

dels föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

2. lag om åtgärder mot vattenförorening från fartyg,

3. lag om ändring i lagen (1965: 719) om säkerheten på fartyg,

4. lag om ändring i lagen (1971: 1154) om förbud mot dumpning av avfall i vatten.

Lagförslagen återfinns på s. 2—6 i propositionen.

I propositionen föreslås att Sverige godkänner de ändringar som åren 1969 och 1971 har gjorts i 1954 års oljeskyddskonvention. Genom ändringarna slopas de s. k. fria zonerna av havet, där olja nu får släppas ut. Av bl. a. tekniska skäl tillåts fartyg emellertid att under snävt preciserade förutsättningar släppa ut en begränsad mängd olja. Nya regler om oljedagbok avser att underlätta kontrollen av oljehanteringen på fartyg. Särskilda skyddsregler föreskrivs för Stora Barriärrevet utanför Australien. Slutligen ges bestämmelser om storlek och konstruktion av oljetankar i tankfartyg.

I en ny lag om åtgärder mot vattenförorening från fartyg, som avses ersätta 1956 års lag i samma ämne och träda i kraft den 1 juli 1972, föreslås bl. a.

ändringar för anpassning till de nya konventionsbestämmelserna,

föreskrifter om förbud att använda fartyg och om föreläggande av åtgärd för att hindra eller begränsa utsläpp från fartyg av olja eller annat som är skadligt,

utvidgad befogenhet för Kungl. Maj:t att besluta om förbud mot utsläpp av annat avfall från fartyg än olja, t. ex. toalettavfall.

Motionerna

I detta sammanhang har utskottet behandlat
dels de vid riksdagens början väckta motionerna

1. 1972: 263 av herr Ahlmark m. fl. (fp, c, m) vari yrkats att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer att en utredning tillsätts för att så snabbt som möjligt undersöka tänkbara alternativ till supertankers med olja i våra skärgårdsområden,

2. 1972: 268 av herr Strömberg m. fl. (fp) vari hemställts att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär att en utredning beträffande olje- och kemikalietransporterna i Mälarenregionen och Stockholms skärgård tillsätts med uppgift att dels kartlägga nuvarande och framtida behov av sådana transporter, dels lämna förslag till åtgärder som från miljösynpunkt kan finnas lämpliga och dels undersöka lämplig plats för en oljeterminal,

3. 1972: 744 av herr Strömberg m. fl. (fp) vari hemställts att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär 1. att en utredning tillsätts med uppgift att analysera riskmomenten i samband med oljetransporter i dess olika former, 2. att föreskrifterna för prospektering och undersökningsarbete vid borrhning efter olja under havsbotten kompletteras med detaljerade regler för hur borrhning får utföras samt för borrhningsföretagens ansvar för oljeskydd och deras ekonomiska förpliktelser i samband med oljesanering, 3. att försöksverksamheten med isotopmärkning och alternativa metoder för märkning av oljelaster ges ökad omfattning, 4. att övervakning av oljetransporter längs kusterna förbättras genom bl. a. kontinuerlig flygspaning, 5. att förslag föreläggs riksdagen om skyldighet att i hamnar inrätta anordningar för mottagande av oljeavfall och att använda dessa samt om skärpning av straffen för oljeutsläpp, 6. att förslag föreläggs riksdagen om överförande av tillsynen över sjöfartens naturvårdsproblem till statens naturvårdsverk, 7. att åtgärder vidtas för att påskynda installering av elektroniska överflyllningsskydd på äldre oljecisterner,

4. 1972: 746 av fru Sundberg m. fl. (m) vari yrkats att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om utarbetandet av en metodik för registrering av fartyg, vilkas olja märkts med radioaktiva isotoper,

5. 1972: 1249 av herr Gustafsson i Byske m. fl. (c, fp, m) vari hemställts att riksdagen hos Kungl. Maj:t anholder om skyndsamt utredning med parlamentarisk förankring angående behovet ur miljöskyddssynpunkt av trafik- och säkerhetsföreskrifter för sjöfarten,

dels de i anledning av propositionen 1972: 38 väckta motionerna

1. 1972: 1673 av herr Strömberg m. fl. (fp) vari yrkats att riksdagen måtte besluta 1. att som sin mening ge Kungl. Maj:t till känna att totalförbud mot oljeutsläpp i haven snarast bör genomföras, att regler i överensstämmelse med nuvarande artikel III C i avvaktan på ett totalförbud bör återinföras i oljeskyddskonventionen, att oljeutsläpp i Ös-

tersjön, Skagerack och Nordsjön under inga omständigheter kan accepteras samt hos Kungl. Maj:t hemställa att den svenska regeringen energiskt verkar i detta syfte, 2. att 2 § i förslaget till lag om åtgärder mot vattenförorening från fartyg måtte få en sådan utformning, att den svarar mot vad som hemställts i denna motion under punkten 1, 3. att hos Kungl. Maj:t hemställa att Sverige i IMCO och andra internationella sammanhang verkar för en internationell begränsning av tanktonnagets storlek, 4. att Konungen äger bestämma att även i annan hamn än allmän hamn skall finnas anläggning för omhändertagande av oljerester och att 9 § i ovan nämnda lag ändras i detta syfte, samt 5. att hos Kungl. Maj:t begära utredning och förslag om höjda bötesstraff för avsiktligt oljeutsläpp,

2. 1972: 1674 av herrar Tobé (fp) och Grebäck (c) vari hemställts att riksdagen måtte besluta dels att 2 § i förslaget till lag om åtgärder mot vattenförorening från fartyg omarbetas, så att däri inrymmes regler i överensstämmelse med Artikel III C i gällande oljeskyddskonvention samt att 9 § av nämnda lagförslag ändras så, att bestämmelsen kommer att gälla även annan hamn än allmän hamn, dels att hos Kungl. Maj:t anhålla att regler i överensstämmelse med nämnda Artikel III C snarast bör återinföras i oljeskyddskonventionen, att utredning verkställas om höjda bötesstraff i de fall då otillåtet oljeutsläpp kan hänföras till ekonomisk vinning samt att utredning verkställas om inte omkastad bevisbörda mot nuvarande ordning kunde införas för brott mot oljeskyddslagen,

3. 1972:1675 av herr Torwald (c) vari hemställts att riksdagen vid behandlingen av propositionen 1972: 38 beslutar 1. att förbudet mot utsläpp av olja från svenska fartyg på fria havet skall upprätthållas, i vad gäller Östersjön och Nordsjön, i samma omfattning som hittills i enlighet med vad som har anförts i motionen, samt 2. att uppdra åt vederbörande utskott att utarbeta erforderlig lagtext.

Utskottet

För handhavandet av olja ombord på fartyg gäller 1954 års internationella oljeskyddskonvention med däri år 1962 vidtagna ändringar. Konventionen, vari Sverige deltagit, förbjuder inom särskilda zoner utsläpp från fartyg, som konventionen är tillämplig på, av s. k. beständig olja och blandning som innehåller minst 100 miljondelar sådan olja. Fartyg med en bruttodräktighet av minst 20 000 ton, för vilka byggnadskontrakt tecknats efter tidpunkten för ikraftträdandet av 1962 års ändringar, är överallt till sjöss förbjudna att släppa ut olja eller oljeblandning av angivet slag. Med beständig olja förstås råolja, brännolja, tjock dieselolja och smörjolja.

Mellanstatliga rådgivande sjöfartsorganisationen (IMCO) antog i ok-

tober 1969 nya ändringar i oljeskyddskonventionen och rekommenderade medlemsstaternas regeringar att godkänna ändringarna. Dessa syftar till en ytterligare inskränkning av rätten att släppa ut olja från fartyg och trädcr i kraft för samtliga 44 konventionsstater, när två tredjedelar av staterna har godkänt dem. Vid utgången av år 1971 hade åtta stater underrättat IMCO om sitt godkännande, nämligen Danmark, Island, Norge, Storbritannien, Sovjetunionen, Japan, Madagaskar och Syrien. Dessa svarar tillsammans för omkring hälften av världens tankfartygstonnage. Under innevarande år har sedermera även Frankrike godkänt ändringarna.

Vissa ytterligare ändringar — avseende huvudsakligen speciella bestämmelser rörande Stora Barriärrevet utanför Australien samt regler för storleken av oljetankar — antogs av IMCO år 1971.

I vad gäller den svenska lagstiftningen på förevarande område kan bl. a. erinras om att enligt lagen (1956:86) om åtgärder mot vattenförorening från fartyg olja inte får tömmas från fartyg i vattenområde som utgör svenskt territorium. I den mån så är möjligt skall även utflöde av olja från fartyg förhindras i sådant vattenområde. För annat vattenområde kan Kungl. Maj:t enligt lagen bestämma att samma regler skall gälla i fråga om svenska tankfartyg med en bruttodräktighet av minst 150 registerton och andra svenska fartyg (s. k. torrlastfartyg) med en bruttodräktighet av minst 500 registerton eller i fråga om vissa slag av sådana fartyg.

I förevarande proposition föreslås att Sverige godkänner de här tidigare berörda ändringarna i oljeskyddskonventionen. Vidare framläggs bl. a. förslag till en ny lag om åtgärder mot vattenförorening från fartyg som är anpassad till de nya konventionsbestämmelserna och avsedd att ersätta 1956 års förenämnda lag.

I det följande kommer utskottet i samband med behandlingen av motioner i ämnet att beröra vissa ytterligare i propositionen framförda synpunkter och uttalanden.

I de i anslutning till propositionen väckta motionerna 1972:1673, 1972:1674 och 1972:1675 framställs bl. a. yrkanden av innebörd att totalförbud för oljeutsläpp skall genomföras för Östersjön och Nordsjön. Utskottet vill i denna fråga anföra, att de undantag från förbudet att utsläppa olja från fartyg som f. n. gäller innebär att på vissa villkor oljehaltigt slagvatten och bottensats som består av rester från rening av brännolja eller smörjolja får lämnas i havet. Tankfartyg får enligt de nu föreslagna bestämmelserna tömma oljehaltig blandning på ett avstånd av minst 50 sjömil från land. Detta innebär bl. a. att tankfartyg får tömma sådan blandning inom delar av Östersjön och Nordsjön. Rätten till utsläpp av olja från tankfartyg är emellertid i vissa hänseenden mer begränsad enligt de nya reglerna än enligt de nuvarande. Den nuvarande rätten att tömma bottensats av rester från rening av brännolja eller

smörjolja upphör i enlighet med konventionsändringen. Slagvatten som förorenats av smörjolja från maskinutrymme får i dag tömmas utan inskränkning, men de nya reglerna begränsar den rätten genom bestämelse om högsta tillåtna oljekoncentration. Vidare skulle komma att för såväl tankfartyg som torrlastfartyg gälla bl. a. att fartyget skall vara under gång och att den momentana uttömningshastigheten inte får överstiga 60 liter olja per sjömil. I fråga om annan olja från tankfartyg gäller inte det särskilda kravet på högsta oljekoncentration men i stället, förutom övriga nämnda krav, att den sammanlagda mängd olja som töms ut under en barlastresa inte får överstiga en femtontusendel av fartygets lastförmåga.

Det är enligt utskottets mening synnerligen angeläget att utsläppen av olja begränsas så långt ske kan. Departementschefen har i denna fråga framhållit bl. a. att bestämmelserna i oljeskyddskonventionen även efter 1969 års ändringar framstår som otillräckliga i olika hänseenden. Konventionsändringarna innebär emellertid som helhet klara förbättringar och får därmed, anför departementschefen, ses som ett steg på vägen mot målet att utsläpp av olja från fartyg över huvud inte skall förekomma. Arbete för ytterligare skärpning av reglerna pågår inom IMCO som avser att behandla sådana frågor vid en konferens år 1973. Utskottet ansluter sig för egen del till departementschefens uppfattning att målet för strävandena på detta område bör vara att allt utsläpp av olja förbjuds. I motionerna 1972: 1673, 1972: 1674 och 1972: 1675 betonas angelägenheten, inte minst med hänsyn till svenska intressen, av att Östersjön och Nordsjön såsom särskilt känsliga områden får ett skydd mot oljeutsläpp som svarar mot innehållet i f. n. gällande artikel III c i oljeskyddskonventionen. Utskottet vill i detta sammanhang nämna att enligt den nya konventionen ett speciellt skydd mot sådana utsläpp bestämts för Stora Barriärrevet. Departementschefen har bl. a. uttalat att enligt hans mening vid IMCO:s konferens år 1973 i första hand bör prövas möjligheten att ge ett liknande skydd för alla vattenområden. Om detta inte är möjligt, bör åtgärder vidtas för att ge särskilt känsliga vattenområden, bl. a. Östersjön, sådant skydd.

Även utskottet anser att Östersjön och Nordsjön är speciellt känsliga områden som i förevarande sammanhang kräver stor uppmärksamhet. Utskottet förutsätter att från svensk sida stora ansträngningar görs för att på det internationella planet lösa frågan om totalförbud mot utsläpp och att därvid bl. a. de speciella förhållandena i fråga om Östersjön och Nordsjön beaktas. Mot bakgrund av vad i det föregående anförts förväntar utskottet att åtgärder motsvarande syftet med motionerna 1972: 1673, 1972: 1674 och 1972: 1675 i här förevarande avseende kommer att vidtas i samband härmed. Enligt utskottets mening bör riksdagen som sin mening ge Kungl. Maj:t till känna vad utskottet anför i nu berörda fråga.

I det föreliggande lagförslaget stadgas bl. a. (9 §) att i allmän hamn som Konungen bestämmer skall finnas anläggning eller anordning för mottagande av oljerester och oljehaltig blandning från fartyg. I motionerna 1972: 1673 och 1972:1674 yrkas att sådana anläggningar eller anordningar bör finnas även i andra hamnar än allmänna. I den vid riksdagens början väckta motionen 1972: 744 framförs ett yrkande om generell skyldighet för hamnar att inrätta mottagningsanordningar.

Utskottet vill i denna fråga anföra att sedan Kungl. Maj:t tillkallat en sakkunnig för utredning av frågor rörande omhändertagande och behandling av kemiskt avfall m. m. den sakkunniges uppdrag utvidgats till att gälla även frågan om omhändertagande av olja och oljerester från fartyg. Enligt det utvidgade uppdraget skall den sakkunnige överväga hur omhändertagandet av olja och oljerester från fartyg kan samordnas med annan liknande samhällelig aktivitet och hur drifts-, kostnads- och avgiftsfrågorna bör lösas. Kungl. Maj:t konstaterade att de mottagningsanläggningar som finns på grund av beslut enligt 1956 års lag f. n. anlitas i jämförelsevis ringa omfattning och att risken därmed ökar för att olja och oljerester från fartyg inte tas om hand på ett från miljöskyddssynpunkt tillfredsställande sätt.

Utskottet vill starkt understryka vikten av att tillfredsställande anordningar för mottagande av oljerester m. m. från fartyg finns i ett tillräckligt antal hamnar, bl. a. i samtliga hamnar där olja lastas eller lossas. Den nyssnämnda sakkunniges uppgift är dock inte begränsad att avse endast allmänna hamnar utan gäller en prövning av frågan i hela dess vidd. Enligt uppgift i propositionen väntas ifrågavarande utredningsarbete bli slutfört innevarande år. Utskottet utgår från att i samband härmed förslag rörande den i motionerna väckta frågan kommer att framläggas. Enligt utskottets mening synes till följd av det anförda inte påkallat att föreslå någon riksdagens åtgärd i anledning av motionerna 1972: 1673, 1972: 1674 och 1972: 744 i förevarande delar.

Ansvarsbestämmelserna i 21—25 §§ i lagförslaget innebär bl. a. att böter eller fängelse kan ådömas för brott mot lagen. Straffmaximum har höjts från ett halvt års fängelse enligt 1956 års lag till ett års fängelse. I motionerna 1972: 1673 och 1972:1674 samt 1972: 744 föreslås skärpning av straffen för oljeutsläpp. I samtliga fall avses skärpning av bötesstraffen. Utskottet vill för egen del framhålla önskvärdheten av att kännbara straff utdöms framför allt för uppsåtliga brott av den art som här är i fråga. Det bör emellertid kunna förutsättas att den tankegång som ligger bakom den föreslagna, kraftiga höjningen av straffmaximum också skall komma till uttryck vid utmätningen av straff. Motionernas syfte i förevarande delar torde enligt utskottets mening kunna tillgodoses utan någon särskild riksdagens åtgärd.

I motionen 1972:1673 hemställs att Sverige i bl. a. IMCO skall verka för internationell begränsning av tanktonnagets storlek. Såvitt utskottet

kunnat bedöma bör denna fråga komma under prövning i samband med de tidigare nämnda strävandena inom IMCO att nå fram till ett totalförbud mot oljeutsläpp. Utskottet hänvisar i denna fråga till vad utskottet i det föregående anfört i nyssnämnda sammanhang.

I motionen 1972: 1674 föreslås utredning angående omvänd bevisbörda vid brott mot oljeskyddslagen. Utskottet vill i detta sammanhang även ta upp yrkanden i motionen 1972: 744 angående försöksverksamhet med isotopmärkning och andra metoder för märkning av olja och i motionen 1972:746 angående registrering av fartyg vars olja märkts med isotoper. Utskottet vill erinra om att såväl i Sverige som utomlands arbete pågår för att få fram nya och bättre metoder när det gäller att fastställa från vilket fartyg ett oljeutsläpp härstammar. Chefen för kommunikationsdepartementet har vidare nyligen tillkallat sakkunniga som skall ingå i en ledningsgrupp med uppgift att svara för utvecklingsarbete i fråga om metoder för märkning av olja i fartyg. I den mån detta arbete leder till resultat torde bevismöjligheterna i samband med oljeutsläpp bli väsentligt förstärkta, vilket blir av betydelse bl. a. för frågan vem bevisbördan bör åvila. Enligt utskottets mening bör det pågående arbetet avvaktas och utskottet anser sig därför inte böra föreslå någon riksdagens åtgärd i anledning av motionerna 1972:1674 och 1972: 744 i sist behandlade delar eller motionen 1972:746.

I ett antal motionsyrkanden tas upp frågor som helt eller till stor del berör problem för inre svenska vatten. Sålunda föreslås i motionen 1972:263 utredning om alternativ till supertankers i skärgårdsområden, i motionen 1972: 268 utredning om olje- och kemikalietransporterna i Stockholms skärgård m. m., i motionen 1972: 744 dels en utredning med uppgift att analysera riskmomenten vid oljetransporter, dels övervakning av oljetransporterna genom bl. a. flygspaning samt i motionen 1972:1249 utredning om behovet från miljöskyddssynpunkt av trafik- och säkerhetsföreskrifter för sjöfarten. Utskottet vill i anledning av dessa motionsyrkanden anföra att Kungl. Maj:t i skrivelse den 21 april 1972 uppdragit åt sjöfartsverket att i samråd med naturvårdsverket utreda frågor i samband med olje- och kemikalietransporter på svenskt inre vatten. Utredningen skall omfatta dels en kartläggning av nuvarande olje- och kemikalietransporter och en bedömning av den framtida omfattningen av sådana transporter, dels en bedömning av de krav i fråga om konstruktion och utrustning som bör uppfyllas av fartyg avsedda för ifrågavarande transporter, dels utarbetande av förslag till trafik- och säkerhetsföreskrifter och andra åtgärder som från miljöskyddssynpunkt kan anses nödvändiga. I sammanhanget bör beaktas internationella normer och överenskommelser som berör förenämnda frågeställningar samt belysas de konsekvenser från transportekonomisk synpunkt som kan antas bli följden av föreslagna åtgärder. De i nu berörda motioner och motionsdel upptagna frågorna synes samtliga vara av

den arten att de i allt väsentligt faller inom ramen för nämnda utredningsuppdrag. Utskottet finner därför inte någon särskild riksdagens åtgärd behövlig i anledning av utredningsyrkandena i motionerna 1972: 263, 1972: 268, 1972: 744 och 1972: 1249.

I motionen 1972: 744 hemställs att föreskrifterna för prospektering och undersökningsarbete vid borrning efter olja under havsbotten kompletteras med detaljerade regler för hur borrning får utföras samt borrhingsföretagens ansvar för oljeskydd och deras ekonomiska förpliktelser i samband med oljesanering. De här berörda frågorna prövades även av förra årets riksdag i anledning av motionsyrkande i ämnet. I sitt betänkande över motionen (JoU 1971: 57) redogjorde utskottet för gällande bestämmelser och föreskrifter och för tillsynsverksamheten på området. Utskottet ansåg det mot bakgrunden av denna redogörelse kunna förutsättas att de ansvariga myndigheterna uppmärksamst följde hithörande frågor och var beredda att göra de framställningar till Kungl. Maj:t om åtgärder från svensk sida som kunde befinnas påkallade för att åstadkomma en internationell reglering av hithörande spörsmål. Utskottet fann inte skäl föreslå någon riksdagens åtgärd i anledning av motionsyrkandet och riksdagen beslöt i enlighet härmed. Utskottet vill i anledning av det nu föreliggande yrkandet erinra om att någon fast eller flytande anläggning för borrning — inkl. provborrning — under havsbotten inte får inrättas utan Kungl. Maj:ts medgivande. Det kan förutsättas att de synpunkter motionärerna tagit upp kommer att beaktas vid en eventuell prövning av frågan om medgivande av borrning. Med hänsyn härtill och då i övrigt intet förekommit som motiverar ett ändrat ställningstagande från riksdagens sida finner utskottet förevarande motionsyrkande inte böra föranleda någon riksdagens åtgärd.

I motionen 1972: 744 framförs vidare ett yrkande angående överförande av tillsynen över sjöfartens naturvårdsproblem till statens naturvårdsverk. Utskottet vill erinra om att oljeskyddsfrågor handläggs av naturvårdsverkets vattenvårdsbyrå. Säkerhetsföreskrifter, som ofta är förbundna med tekniska spörsmål, utarbetas av sjöfartsverket. Tullverket och kustbevakningen svarar för beredskapen mot oljeskador. Såvitt utskottet kunnat bedöma har emellertid naturvårdsverket genom sin vattenvårdsbyrå redan bl. a. en allmän överblick över naturvårdsfrågorna på sjöfartens område och utskottet finner sig inte böra förorda någon riksdagens åtgärd i anledning av förevarande motionsyrkande.

Utskottet vill slutligen ta upp ett yrkande i motionen 1972: 744 om åtgärder för att påskynda installering av elektroniska överflynningskydd på äldre oljecisterner. Utskottet får anföra att den centrala tillsynsmyndigheten på området, kommerskollegiet, i samarbete med petroleumbranschen verkar för att sådana överflynningskydd som här är i fråga skall komma till allmänt bruk så snart tillräckliga resurser härför

föreligger. Utskottet anser det kunna förutsättas att dessa strävanden kommer att fullföljas utan onödig tidsutdräkt och finner sig inte behöva föreslå någon riksdagens åtgärd i anledning av det nu berörda motionsyrkandet.

Utskottet, som inte funnit anledning till erinran mot de i Kungl. Maj:ts proposition 1972: 38 framlagda förslagen, får under hänvisning till vad i det föregående anförts hemställa

att riksdagen

- A. 1. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och motionerna 1972: 1673, 1972: 1674 och 1972: 1675, samtliga motioner såvitt nu är i fråga, som sin mening ger Kungl. Maj:t till känna vad utskottet anförts beträffande skydd mot oljeföroreningar i Östersjön och Nordsjön,
2. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag på motionerna 1972: 1673, 1972: 1674 och 1972: 1675 i övrigt samt motionen 1972: 744 såvitt här är i fråga
 - a. godkänner 1969 och 1971 års ändringar i 1954 års internationella oljeskyddskonvention,
 - b. för sin del antager lag om åtgärder mot vattenförorening från fartyg,
 - c. för sin del antager lag om ändring i lagen (1965: 719) om säkerheten på fartyg,
 - d. för sin del antager lag om ändring i lagen (1971: 1154) om förbud mot dumpning av avfall i vatten,
- B. 1. anser motionerna 1972: 263, 1972: 268 och 1972: 744, den sistnämnda såvitt här är i fråga, samt motionen 1972: 1249 besvarade med vad utskottet i det föregående anförts beträffande viss utredning angående olje- och kemikalietransporter m. m.,
2. lämnar motionen 1972: 744 i vad den inte tidigare berörts utan åtgärd,
3. lämnar motionen 1972: 746 utan åtgärd.

Stockholm den 18 maj 1972

På jordbruksutskottets vägnar

NILS G. HANSSON

Närvarande: herrar Hansson i Skegrie (c), Mossberger (s), Persson i Skänninge (s), Johanson i Västervik (s), Hedin (m), Hedström (s)*, Jonasson (c), Magnusson i Grebbestad (s), fru Anér (fp), fru Lindberg (s), herrar Krönmark (m)*, Takman (vpk)*, fru Olsson i Helsingborg (c), fru Theorin (s) och herr Strömberg (fp).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

